

NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIVATAL

Vezetője

Iktatószám: 2161536113

Kovács László
elnök
részére

Magyar Vendéglátók Ipartestülete

Székhelyén

Tisztelt Elnök Úr!

A vendéglátó vállalkozásokat érintő gyakorlati problémákat összegző levelében foglaltakkal kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatom.

A borraivaló kezelésével kapcsolatban kialakult adóhatósági álláspont alapján a borraivaló, mint a szolgáltatás igénybevevője által önként adott összeg nem része az általános forgalmi adó alapjának, tekintettel arra, hogy annak adása nem kötelező és összege előre nem meghatározott. (Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 65. §-a szerint az adó alapja az a pénzben kifejezett ellenérték, amelyet a jogosult kap, vagy kapnia kell a szolgáltatás igénybevevőjétől.) A levelében problémaként említett értelmezés, miszerint a borraivalót elkülönítetten kell kezelni a napi forgalom összegétől, és az a házi pénztárban nem jelenhet meg, vélhetően a Kúria Kfv. V.35.264/2010/8. számú ítéletéből vezethető le. Az ítélet azonban kitér arra is, hogy ha a borraivaló összege megjelenik a házipénztárban, és nincs elkülönítve az egyéb címen lévő összegektől, akkor azt a vállalkozáshoz kapcsolódó bevételnek kell tekinteni.

Álláspontunk szerint tehát elsősorban az adózó döntésének függvénye, hogy a borraivaló összegét a házipénztárban meg akarja-e jeleníteni.

Amennyiben adózó nem kívánja a borraivaló összegét a házipénztárban megjeleníteni, akkor a borraivaló összege nem minősül adóalapnak.

Amennyiben a borraivaló összege a házipénztárban megjelenik, a borraivaló ugyan a vállalkozás bevételének tekintendő, azonban az továbbra sem része az általános forgalmi adó alapjának. Tehát ha a borraivaló összege a házipénztárban (online pénztárgép kasszájában, illetve a pénztárgépek műszaki követelményeiről, a nyugtakibocsátásra szolgáló pénztárgépek forgalmazásáról, használatáról és szervizeléséről, valamint a pénztárgéppel rögzített adatok adóhatóság felé történő szolgáltatásáról szóló 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet 49/A. § (1) bekezdése szerinti pénztároló eszközben) megjelenik, és nincs elkülönítve az egyéb címen szereplő összegektől, akkor a vállalkozáshoz kapcsolódó olyan bevételnek kell tekinteni,

amely kapcsán bizonylatkiállítási kötelezettség áll fenn. Ebben az esetben az NGM rendelet 67. § 2. pontjában az adóügyi bizonylatok között felsorolt pénzmozgás bizonylat alkalmas és megfelelő a borraivaló bizonylatolására. Így a kasszában lévő összeg és a pénztárgépbe adott adóügyi napon rögzített összeg teljes mértékben egyezőséget fog mutatni. Megjegyezzük, hogy a borraivalóról készült pénzmozgás bizonylatot az adózó nem köteles a szolgáltatást igénybevevőnek átadni.

Az étkezőhelyi vendéglátásra és a rendezvényi étkeztetésre vonatkozó problémaként felvetett, a vendéglátó üzleten belüli, előre megrendelt csoportos étkezés kapcsán tájékoztatom Önt arról, hogy a „vendéglátó üzleten belüli” csoportos étkeztetésre alkalmazható a kedvezményes adómérték. Az Áfa tv. 3/A. számú mellékletének szolgáltatásokra vonatkozó II. rész 4. pontja alapján az étkezőhelyi vendéglátásban az étel- és a helyben készített, nem alkoholtartalmú italforgalom tartozik a kedvezményes adómérték alá azzal, hogy a szolgáltatásnak egyúttal a Központi Statisztikai Hivatal Szolgáltatások Jegyzékének 2002. szeptember 30-án érvényes besorolási rendje szerint SZJ 55.30.1 alá kell tartoznia. A Szolgáltatások Jegyzéke szerinti besorolásból következően főszabály szerint csak a külső helyszínen nyújtott étkeztetési szolgáltatások tartoznak más SZJ besorolás alá [SZJ'03 55.52.11 („Ételkészítés lakosságnak”), vagy az SZJ'03 55.52.13 („Ételkészítés más szervezeteknek”)], így azokra nem alkalmazható a kedvezményes adómérték. Az egyébként az SZJ 55.30.1 alá tartozó szolgáltatást nyújtó étterem esetében az étkeztetési szolgáltatás kedvezményes adómértékét tehát nem befolyásolja az a körülmény, hogy azt csoportként, vagy előre megrendelve veszik igénybe az adott vendéglátóhelyen belül.

Budapest, 2017. május „31”

Üdvözlettel:

Tállai András